

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 969

din 11 Noiembrie 2010

Sub nr. 1517/IJ/1173/SIJ/2010, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea domnului judecător Bratu Marian – Mirel judecător la Judecătoria Curtea de Argeș, prin care a solicitat în temeiul dispozițiilor art. 45¹ din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și respectiv ale dispozițiilor art. 3 alin. 3 din Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, apărarea independenței și reputației profesionale în legătură cu exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu de către domnul judecător Tomescu Gheorghe, președintele Tribunalului Argeș.

În argumentarea solicitării domnul judecător Bratu Marian – Mirel a învederat faptul că la data de 11 mai 2010 a formulat o cerere prin care a solicitat efectuarea a 15 zile lucrătoare din concediul de odihnă pe anul 2010, începând cu data de 17 mai 2010, deoarece acestea îi erau necesare pentru rezolvarea unor probleme de sănătate. Menționează că prin aceeași cerere a solicitat să i se plătească indemnizația de concediu aferentă, precum și prima de vacanță integral, conform art. 6 din Hotărârea numărul 315/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii, cerere care a fost aprobată la data de 11 mai 2010 de președintele Judecătoria Curtea de Argeș, și transmisă la Tribunalul Argeș, în vederea efectuării plății indemnizației de concediu și a primei de vacanță solicitate.

Domnul judecător Bratu Marian – Mirel arată că în mod abuziv și nelegal, președintele Tribunalului Argeș a trecut peste aprobarea președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș, depășindu-și astfel atribuțiile, respingându-i cererea de acordare a concediului.

De asemenea în cuprinsul sesizării se precizează faptul că, imediat după ce cererea aprobată de președintele Judecătoriei Curtea de Argeș a ajuns pe biroul său, domnul președinte Tomescu Gheorghe, în aceeași zi de 11 mai 2010, a sunat la Judecătoria Curtea de Argeș și i-a solicitat, din nou abuziv, președintelui judecătoriei să-i transmită hotărârea colegiului de conducere prin care s-a aprobat efectuarea celor 15 zile de concediu de odihnă pentru judecătorul Bratu Marian – Mirel, solicitând totodată, prin rezoluție scrisă, atașarea graficului efectuării concediilor de odihnă pentru anul 2010 la Judecătoria Curtea de Argeș.

Menționează că după ce i s-a comunicat verbal de către președintele judecătoriei faptul că nu colegiul de conducere aprobă o astfel de cerere, domnul Tomescu Gheorghe a mai ținut cererea de concediu de odihnă alte 15 zile, comunicându-i apoi, în ziua de 26 mai 2010, că nu i s-a aprobat efectuarea celor 15 zile de concediu.

Domnul judecător Bratu Marian Mirel a apreciat că președintele Tribunalului Argeș și-a depășit atribuțiile legale, el neavând dreptul de a aproba sau respinge o cerere de concediu pentru un judecător încadrat într-o funcție de execuție la o instanță inferioară în grad, drept pe care îl avea numai președintele celei din urmă instanțe, care, în speță, aprobase cererea.

Apreciază că această faptă a domnului Tomescu Gheorghe, constituie abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, fiind vorba de exercitarea funcției cu rea - credință.

Specifică de asemenea că este total nelegal și abuziv ca o persoană încadră în muncă să nu poată beneficia de dreptul anual la concediu de odihnă, drept care nu poate fi îngrădit sau supus unor restricții ori limitări și că domnul președinte Tomescu Gheorghe a încercat ulterior să-și atenueze culpa, comunicându-i personal la telefon, în ziua de 26 mai 2010, în jurul orelor 13.30, că nu a avut intenția de a nu-i acorda zilele de

concediu, ci numai de a nu-i plăti prima de vacanță solicitată în acea cerere. A invocat faptul că ar fi fost perturbată activitatea Judecătoriei Curtea de Argeș, datorită împrejurării că toți cei opt judecători în funcție la această instanță, au formulat cereri de concediu pentru aceeași perioadă, cereri care se aflau atunci pe biroul dumnealui.

În sesizarea formulată, domnul judecător Bratu Marian - Mirel arată că această ultimă afirmație este una neadevărată fiindcă, în realitate, președintele Tribunalului Argeș avea pe birou doar trei cereri formulate de judecătorii de la Judecătoria Curtea de Argeș și că s-a contrazis în spusele sale, fapt din care rezultă că nu a vrut intenționat să-i acorde zilele de concediu, nu doar să nu-i plătească prima de vacanță, întrucât nu putea invoca faptul că ar fi fost perturbată activitatea instanței noastre, câtă vreme judecătorii se aflau la serviciu.

În argumentarea acestei opinii, relevă și faptul că în cuprinsul rezoluției consemnate pe partea stângă sus a cererii se face mențiunea „nu se aprobă”, rezultând astfel că nu se aprobă cererea în totalitate, adică nici efectuarea zilelor de concediu și nici plata drepturilor bănești solicitate, acest refuz al președintelui tribunalului fiind unul expres și foarte clar.

Menționează că de altfel, chiar dacă se referă numai la neplata primei de vacanță, cum președintele Tribunalului Argeș a susținut verbal, acel refuz tot era unul abuziv și nelegal, subiectiv și discreționar, deoarece, până la solicitarea sa, același președinte al Tribunalului Argeș a aprobat efectuarea concediilor de odihnă și plata primelor de vacanță pentru mai mulți salariați și magistrați ai instanțelor din circumscripția sa teritorială.

Mai arată că, după refuzul de a i se aproba cererea, în ziua de 16 mai 2010, în jurul orelor 13,30, a fost sunat la telefon de către judecătorul Tomescu Gheorghe, care i-a comunicat că are dreptul de a trece peste aprobarea dată de președintele judecătoriei și de a refuza aprobarea concediului și plata primei de vacanță, în situații care pot fi considerate că afectează bunul mers al instanțelor. Mai mult, i s-a spus că activitatea la Judecătoria Curtea de Argeș este paralizată, deoarece toți judecătorii în funcție au formulat cerere de concediu în aceeași perioadă, lucru total neadevărat, care nu a fost verificat în prealabil iar afirmația a fost spusă la intimidare, telefonic, poate pentru a-l

face să înțeleagă refuzul nejustificat și abuziv situație în raport de care solicită să se constate exercitarea funcției cu rea – credință de către președintele Tribunalului Argeș.

Arată că imediat după ce a luat la cunoștință, la data de 26 mai 2010, de refuzul nelegal al aprobării cererii de concediu, cerere inițial aprobată potrivit legii, a formulat o contestație la Tribunalul Argeș, contestație la care nu i s-a răspuns, deși au trecut de atunci mai mult de 15 zile.

Menționează că, pentru ca președintele Tribunalului Argeș „să se acopere” într-o oarece măsură de consecințele faptei sale, acesta a efectuat un control la Judecătoria Curtea de Argeș în ziua imediat următoare, verificând planificarea și aprobarea concediilor de odihnă aferente anului 2010, însă acel control și constatările consemnate nu-l absolvă cu nimic de răspunderea pentru atitudinea sa abuzivă.

Precizează că s-a constatat și s-a consemnat în mod fals, la punctul 1 lit. a al rezultatului scris în registrul de control, că a solicitat efectuarea concediului de odihnă cu data de 11 mai 2010, în realitate aceasta fiind data formulării cererii, data cu care a solicitat efectuarea concediului fiind 17 mai 2010. La același punct s-a mai consemnat și că nu a plecat în concediu, deși avea aprobată cererea de către președintele judecătoriei și nu am fost rechemat în activitate, conform art. 9 alin. 2 din Hotărârea nr. 325/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii.

Referitor la acest ultim aspect, domnul judecător Bratu Marian - Mirel arată că, de vreme ce președintele Tribunalului Argeș a sunat-o la telefon pe președinta Judecătoriei Curtea de Argeș în ziua de 11 mai 2010 și i-a precizat că nu va aproba nicio cerere de concediu din anumite motive, nu putea risca să nu se prezinte la serviciu, întrucât putea înregistra absențe nemotivate.

Consideră că, dovada că președintele tribunalului a avut de la început intenția vădită de a nu-i aproba concediul de odihnă, trecând abuziv peste decizia președintelui judecătoriei, este rezoluția pusă pe cererea sa chiar în ziua de 11 mai 2010, în partea dreaptă sus, iar proba certă și absolută o constituie rezoluția din 26 mai 2010 și că, dacă domnul judecător Tomescu Gheorghe avea intenția de a nu aproba doar plata primei de vacanță, trebuia să insereze acest lucru exclusiv în acea rezoluție, nu să respingă în totalitate cererea.

Cu privire la lit. b și c ale constatărilor din același registru, consideră că planificarea concediilor de odihnă nu are nicio legătură cu cererea sa de a i se aproba o tranșă anticipată de 15 zile lucrătoare față de perioada vacanței judecătorești, chiar dacă era sau nu era întocmită acea planificare, dreptul său tot era unul legal.

Menționează că, oricum, până acum nu s-a întocmit niciodată planificare de concedii de odihnă la sfârșitul anului pentru anul următor și nici nu s-a solicitat acest lucru de către Tribunalul Argeș vreodată, fiind evidentă tenta de răzbunare a președintelui Tribunalului Argeș Tomescu Gheorghe, vis –a - vis de contestația sa, în urma respingerii nelegale a cererii de concediu.

Referitor la neconcordanțele între planificarea activității judecătorei pe timpul vacanței și cererile de concediu de odihnă formulate de către trei judecători, constatate la acel control, menționează că nu înțelege sensul acestei fraze și legătura constatării respective cu cererea în litigiu, hotărârea numărul 6 a Colegiului de conducere al Judecătorei Curtea de Argeș vizând activitatea judecătorilor pe timpul vacanței judecătorești și, conform acesteia, s-a asigurat în permanență desfășurarea în condiții normale a activității, prin prezența la serviciu, în acea perioadă, a cel puțin doi judecători.

Consideră că domnul judecător Tomescu Gheorghe, față de aspectele analizate în sesizare, a încălcat și prevederile art. 9 și 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, neîndeplinindu-și cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale și acționând în mod părtinitor atunci când unor judecători și grefier ori arhivari le-a aprobat efectuarea concediilor de odihnă și plata primelor de vacanță, iar altora le-a respins aceste drepturi în mod abuziv, fără a avea vreo atribuție în acest sens și că prin atitudinea sa și vis - a- vis de modul său de exprimare și chiar de schimbare de poziție, de la o zi la alta, în legătură cu unele susțineri verbale, i-a afectat independența și reputația profesională.

Arată că intervenția intenționată și nelegală a domnului Tomescu Gheorghe, președinte al Tribunalului Argeș în modul de soluționare a cererii de concediu de odihnă afectează în ceea ce îl privește, cele două atribute esențiale pentru un judecător și garantate de lege într-un stat de drept, prin această manieră de a proceda fiind alterată încrederea în imparțialitatea sa.

În susținerea acestor argumente, în legătură cu oprimarea efectuării unor zile de concediu de odihnă și a plății primei de vacanță și a indemnizației aferente, invocă și practica judiciară a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că dreptul la salariu este unul care face obiectul Protocolului adițional numărul 1 la Convenție, fiind asimilat dreptului de proprietate.

Invocă faptul că independența judecătorilor garantează protejarea statutului de drept în interesul societății și al statutului, o realizare efectivă a drepturilor omului fiind imposibilă în cazul în care judecătorii nu sunt independenți, o remunerație proporțională pentru munca depusă făcând parte din conținutul noțiunii de independență a judecătorilor, conform art. 6 pct. 1 din Carta Europeană privind Statutul Judecătorilor și respectiv conform art. 13 al Cartei Universale a Judecătorilor adoptată de Asociația Internațională a Judecătorilor în anul 2009.

Arată că, prin aceea că președintele Tribunalului Argeș i-a interzis dreptul de a efectua acele zile de concediu de odihnă, precum și dreptul la plata primei de vacanță, acesta se face vinovat de negarantarea independenței și afectarea reputației sale profesionale, întrucât nu putea invoca, la modul general, fără o verificare temeinică prealabilă, situația financiară în care se află în prezent România ori faptul că ar fi paralizată activitatea la Judecătoria Curtea de Argeș în perioada în care solicitase drepturile menționate.

Precizează că o dovadă certă a faptului că judecătorul Tomescu Gheorghe este în culpă o constituie faptul că, ulterior comiterii acestui abuz, și-a mai revizuit atitudinea și, în ziua de 27 mai 2010, prin Serviciul Contabilitate, le-a comunicat să formuleze din nou cereri de concediu de odihnă și i-a asigurat de tot sprijinul în acordarea și a primelor de vacanță integral.

Arată că, la data de 10 iunie 2010 chiar i s-au plătit primele de vacanță, ca urmare a cererii de concediu formulate ulterior, astfel că domnul judecător, de data aceasta și-a respectat atribuțiile legale și regulamentare. Chiar dacă s-a întâmplat acest lucru, apreciază că faptele ilegale ale domnului judecător Tomescu Gheorghe există și au fost comise de acesta, astfel că trebuie să fie antrenată răspunderea sa juridică.

În completarea sesizării inițiale, urmare a precizărilor care i-au fost solicitate telefonic din perspectiva lezării reputației sale profesionale, arată că, prin atitudinea sa ilegală și de netolerat, președintele Tribunalului Argeș i-a adus atingere și acestui atribut esențial al profesiei de judecător.

În argumentarea acestui punct de vedere precizează că, potrivit legislației și dicționarului explicativ al limbii române, reputația înseamnă ceva cu care omul nu este înzestrat de la natură, ci care se câștigă prin eforturi proprii, fiindu-i recunoscută unei persoane de către ceilalți cetățeni, reputația însemnând renumele, faima unei persoane determinate.

Menționează că în cazul magistraților, o bună reputație pe care trebuie să o aibă aceștia este o condiție esențială exercitării funcției și tocmai de aceea aceasta nu poate fi știrbită de către alte persoane în mod manifest nefondat, mai ales de către alți colegi magistrați, care, depășindu-și atribuțiile conferite de lege, își permit în mod discreționar să o păteze.

Din această perspectivă arată că președintele Tribunalului Argeș a făcut unele afirmații demne de a fi considerate ca aducând atingere reputației sale profesionale, precizându-i, printre altele, la același telefon pe care i l-a dat în ziua de 26 mai 2010, la orele 13.30, că la Judecătoria Curtea de Argeș nu se respectă legea, că această instanță își desfășoară activitatea după bunul său plac, că ar fi un fel de „stat în stat”, și că personalul de la Judecătoria Curtea de Argeș, nu asigură activitatea instanței pe timpul vacanței judecătorești așa cum ar trebui, că trebuie să se ralieze la programul stabilit în aceeași perioadă la Tribunalul Argeș și că, oricum, va veni într-un control pentru a verifica cum merge treaba la instanța noastră.

Domnul judecător susține că, nemulțumit fiind probabil de rezultatele acestei convorbirii telefonice domnul judecător Tomescu Gheorghe a sunat-o imediat și pe președinta Judecătoriei Curtea de Argeș, în jurul orelor 14.00 - 14.30, în aceeași zi, reluând în mare măsură cele susținute anterior și relatate mai sus.

Arată că mai mult decât atât, cu câteva zile înaintate de acest incident, președintele Tribunalului Argeș a afirmat că la Judecătoria Curtea de Argeș nu merge treaba într-un mod foarte bun, că unii sau alții dintre judecători sau și cu personalul auxiliar au făcut

unele „bisericuțe”, fapt care poate fi confirmat de către judecătorul Manciu Paul, care le-a adus acest lucru la cunoștință într-un mod public, după ce i s-a spus personal de către domnul Tomescu Gheorghe.

Arată că aceste aspecte îi afectează personal reputația, deoarece, luând de bune afirmațiile făcute de președintele Tribunalului Argeș, orice persoană ar putea pune sub semnul îndoielii activitatea sa de judecător.

Menționează că integritatea fiind un atribut esențial pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, judecătorul trebuie să se asigure că, în ochii unui observator rezonabil conduita sa este ireproșabilă, iar atitudinea și conduita unui judecător trebuie să reafirme încrederea în integritatea corpului judiciar, întrucât justiția nu doar trebuie făcută, dar trebuie să se și vadă că s-a făcut justiție.

Învederează și faptul că, atunci când domnul judecător Tomescu Gheorghe a venit imediat în control la Judecătoria Curtea de Argeș pentru a verifica modul de stabilire și de acordare a concediilor de odihnă pentru anul 2010, a găsit de cuviință să nu îl cheme personal pentru a fi de față, deși acel control s-a făcut exclusiv la sesizarea sa. De asemenea, nu a avut o discuție măcar cu judecătorii instanței, ci discuția s-a purtat doar cu președintele și cu grefierul – șef, deși în exercitarea cu obiectivitate a prerogativelor pe care i le conferă legea, președintele tribunalului trebuia să aibă măcar bunul simț să îl convoace la acea discuție, pentru a putea lămurii pe deplin unele aspecte esențiale.

Precizează că acesta și-a permis să-i spună doar președintelui instanței că au încălcat legea, prin aceea că numai membrii colegiului de conducere au formulat cereri de concediu și unele au fost aprobate.

Referitor la această ultimă chestiune, arată că domnul judecător Tomescu Gheorghe se contrazice din nou în susținerile sale, având în vedere că, în ziua precedentă, îi spusese la telefon că toți cei opt judecători ai instanței ar fi formulat cereri de concediu, care se aflau în mapa sa, și prin aceasta ar fi paralizat activitatea judecătorei prin lipsa de la serviciu în aceeași perioadă.

Arată că este deci evident că există o tentă de răzbunare în cauză din partea președintelui Tribunalului Argeș, care probabil a încercat să intimideze personalul instanței, însă orice argument adus de el este în afara legii.

Chiar i s-a mai spus la telefon, într-un mod relativ ironic, că oricum judecătorul în cauză este acoperit de lege și de Regulament, că are atribuția de a nu aproba la acel moment concediul său de odihnă și că, dacă dorește, poate solicita instanței inclusiv daune morale pentru refuzul său de a-i aproba efectuarea acelor zile de concediu și plata primei de vacanță.

Menționează că, dacă președintele Tribunalului Argeș era ferm convins că respecta legea și avea o moralitate corespunzătoare, își menținea poziția până la capăt și nu transmitea instanțelor din județ, imediat după controlul efectuat la Curtea de Argeș, că acordă tot sprijinul în vederea plății primei de vacanță, spunându-le să formuleze noi cereri de concediu, lucru pe care l-a și făcut de altfel în ziua de 28 mai 2010.

Arată că punctul principal din sesizarea formulată este săvârșirea abaterii disciplinare revăzute de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și încălcarea dispozițiilor art. 9 și 12 din Codul deontologic de către judecătorul Tomescu Gheorghe.

Arată că din săvârșirea acestor fapte, raportat la atitudinea de ansamblu a președintelui Tribunalului Argeș, rezultă și că acesta i-a știrbit din independența și reputația profesională, ceea ce nu este deloc un amănunt de mică importanță în profesia de judecător.

Analizând cererea de apărare a reputației profesionale formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că în raport de obiectul solicitării, verificările s-au circumscris limitelor de competență instituite prin art. 43 alin. 1 lit. c și g din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și au fost efectuate din două perspective.

Plenul reține că în privința primului aspect menționat vizând existența indiciilor privind comiterea de către domnul judecător Tomescu Gheorghe a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată și modificată, și încălcarea dispozițiilor art. 9 și 12 din Codul

deontologic al judecătorilor și procurorilor s-a procedat la sesizarea Comisiei de disciplină pentru judecători, prin nota întocmită la data de 9 august 2010, înregistrată sub nr. 1517/IJ/1173/SIJ/2010.

Prin rezoluția din data de 12 august 2010 Comisia de disciplină pentru judecători a dispus conform prevederilor art. 46 alin. 12 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii clasarea sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată și modificată de către domnul judecător Tomescu Gheorghe – președintele Tribunalului Argeș, apreciindu-se că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de acest text de lege, considerentele care au stat la baza acestei soluții fiind enunțate în considerentele rezoluției.

Așadar, în raport de cele specificate mai sus, verificările au continuat și s-au circumscris dispozițiilor art. 43 lit. g din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, și au vizat existența unor elemente de natură a pune în discuție independența, independența, imparțialitatea și reputația judecătorului.

Din verificările efectuate a rezultat faptul că la data de 11 mai 2010 au fost înaintate Tribunalului Argeș trei cereri pentru acordarea concediului de odihnă formulate de domnul judecător Bratu Marian Mirel, respectiv de președintele instanței și de o altă colegă judecător, ceilalți cinci judecători care mai funcționează în cadrul Judecătoriei Curtea de Argeș neformulând la data menționată mai sus cereri de concediu de odihnă.

Cererile privind acordarea concediului de odihnă formulate de cei trei judecători conțineau și solicitarea de acordare a indemnizației de concediu aferentă acestei perioade și de asemenea cererea de acordare a primei de vacanță integral.

Cererile privind acordarea concediului de odihnă formulate de domnul judecător Bratu Marian Mirel și de colega acestuia la momentul înaintării acestora Tribunalului Argeș, respectiv la data de 11 mai 2010 erau soluționate favorabil de președintele

Judecătoriei Curtea de Argeș, existând rezoluția cu aceeași dată în sensul că „se aprobă”, vizând o perioadă de 15 zile, începând cu data de 17 mai 2010.

S-a constatat faptul cererile celor doi judecători, la momentul înaintării către Tribunalul Argeș, îndeplineau condițiile prevăzute de art. 2 alin. 3 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a aprobat Regulamentul privind concediile de odihnă al judecătorilor și procurorilor, fiind aprobate de conducerea instanței la care funcționează. Erau de asemenea îndeplinite cerințele prevăzute de art. 5 alin. 3 din aceeași hotărâre, față de împrejurarea că fracțiunea de concediu care solicita a fi efectuată în afara perioadei vacanței judecătorești era de 15 zile lucrătoare.

Plenul reține că măsura aprobării cererilor privind acordarea concediilor de odihnă pentru cei doi judecători, dispusă de președintele Judecătoriei Curtea de Argeș era de asemenea conformă interesului bunei funcționări a instanței, în condițiile în care, pentru asigurarea desfășurării corespunzătoare a activității pe perioada vacanței judecătorești, se impune chiar fracționarea concediului de odihnă pentru judecătorii, în raport de numărul zilelor de concediu de care aceștia beneficiază, respectiv 35 zile lucrătoare și respectiv de numărul redus al judecătorilor care funcționează în cadrul instanței și anume 8 judecători.

De altfel, potrivit precizărilor președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș, acestea au fost considerentele pentru care a aprobat efectuarea pentru cei doi judecători a fracțiunii din concediul de odihnă aferent anului 2010.

De asemenea, existând aprobarea conducerii instanței cu privire la efectuarea fracțiunii de 15 zile din concediul de odihnă aferent anului 2010, începând cu data de 17 mai 2010, cei doi judecători erau îndreptățiți la plata indemnizației de concediu conform dispozițiilor art. 6 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, și respectiv la plata primelor de vacanță.

Președintele Tribunalului Argeș, domnul judecător Tomescu Gheorghe a respins cererile formulate de cei trei judecători, la data de 26 mai 2010, dispunând prin rezoluție „nu se aprobă”, deși avea competența de a se pronunța exclusiv asupra cererii de acordare a concediului de odihnă formulate de președintele Judecătoriei Curtea de

Argeș, în privința celorlalți doi judecători cu funcție de execuție din cadrul acestei instanțe dreptul de dispoziție fiind limitat exclusiv la plata drepturilor aferente concediului de odihnă. De altfel și exercitarea acestui drept de dispoziție, care îi revenea doar în calitate de ordonator de credite era limitat exclusiv la analiza îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru efectuarea unei fracțiuni din concediul de odihnă, condiții care au fost enunțate mai sus și care puteau viza existența unei cereri aprobate în condițiile reglementate de art. 2 alin. 3 și cerința fracțiunii minime de 15 zile la care face referire textul art. 5 alin. 3 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

În raport de cele de mai sus apare ca nejustificată argumentarea domnului judecător Tomescu Gheorghe în sensul că în raport de competențele rezervate prin dispozițiile art. 12 lit. 1 raportat la art. 10 lit. a din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 a dorit să cunoască exact „dacă activitatea Judecătoriei Curtea de Argeș va putea funcționa normal” în perioada în care s-au solicitat concomitent concedii de odihnă de cei trei judecători, în condițiile în care din ceilalți cinci doi sunt stagiați, iar ceilalți au vechime de maximum 4 ani și că pentru acest considerent a fost solicitat graficul de efectuare a concediului de odihnă de către cei trei judecători.

Plenul apreciază că dispozițiile art. 12 lit. 1 raportat la art. 10 lit. a din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 nu extind competențele președintelui tribunalului la infirmarea actelor decizionale ale președintelui judecătoriei, cu atât mai mult cu cât în această materie este reglementată o competență expresă a președintelui judecătoriei astfel cum este instituită prin art. 2 alin. 3 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

De asemenea, apare ca nejustificată solicitarea președintelui Tribunalului Argeș privind graficul de efectuare a concediului de odihnă pentru cei doi judecători, în condițiile în care se solicita efectuarea acestor fracțiuni din concediu de odihnă în afara perioadei vacanței judecătorești.

De altfel, prin consemnările din registrul de control al Judecătoriei Curtea de Argeș efectuate cu ocazia deplasării în scopul verificării planificării și aprobării

concediului de odihnă domnul Tomescu Gheorghe contrazice propriile afirmații din cuprinsul aceleiași note de relații, în care precizează că nu s-a implicat în aprobarea efectuării concediului de odihnă de către petiționar ci numai relativ la acordarea potrivit legii a primei de vacanță aferente și că demersul celor trei judecători s-a petrecut pe fondul temerii că odată cu aplicarea măsurilor de reducere a salariilor ar fi posibil să nu mai încaseze prima de vacanță.

În condițiile în care cei doi judecători aveau aprobate cererile privind efectuarea fracțiunii din concediul de odihnă conform dispozițiilor prevăzute de lege, sunt irelevante presupunerile privind motivele pentru care aceștia au solicitat efectuarea concediului de odihnă în acea perioadă, drepturile salariale solicitate fiind subsecvente dreptului de a efectua concediul de odihnă care era preexistent prin aprobarea cererii de către președintele Judecătoriei Curtea de Argeș. De altfel aceste presupuneri sunt nereale, față de argumentele prezentate de petiționar în sesizare ca fiind motivele pentru care a solicitat acordarea concediului, respectiv existența unor _____, motivele fiind confirmate prin consemnările președintelui Tribunalului Argeș din registrul de control în care consemnează referitor la situația petiționarului că a beneficiat de _____ în perioada 19 mai – 21 mai 2010.

Susținerea președintelui Tribunalului Argeș privind neimplicarea în aprobarea efectuării concediului de odihnă este de circumstanță, rezultând din faptul că a solicitat planificarea și aprobarea concediului de odihnă cu ocazia controlului efectuat, că a constatat inexistența planificării concediilor de odihnă, etc. conform celor consemnate în registrul de control rezultând faptul că respingerea cererii nu se rezuma doar plata drepturilor salariale aferente perioadei concediului de odihnă, infirmând prin rezoluția „nu se aprobă” decizia președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș cu referire la acordarea concediului de odihnă în privința celor doi judecători.

Un alt argument care justifică această concluzie, rezidă în faptul că toate cele trei cereri aveau inserată aceeași rezoluție, nefiind făcută nici o diferențiere între cererea formulată de președintele Judecătoriei Curtea de Argeș cu privire la care avea competența de a dispune și cererile celorlalți doi judecători cu privire la care nu avea

asemenea competențe și care erau aprobate de președintele Judecătoriei Curtea de Argeș.

S-a mai constatat că, în urma contestației formulate de domnul judecător Bratu Marian Mirel împotriva rezoluției din data de 26.05.2010 remise domnului președinte al Tribunalului Argeș la data de 26.05.2010, nu a fost comunicat nici un răspuns și că verificările au fost efectuate la Judecătoria Curtea de Argeș ulterior soluționării cererii, respectiv la data 27.05.2010, iar ulterior acestui moment, nu a comunicat nici un punct de vedere Judecătoriei Curtea de Argeș în sensul precizat în consemnările din registrul de control.

Plenul apreciază că argumentele prezentate de domnul judecător Tomescu Gheorghe în nota de relații cu privire la motivele care au justificat acest refuz, constând în aceea că cererile au avut un caracter formal și că judecătorii s-au prezentat la serviciu și au participat la ședințele de judecată deși nu aveau rechemare din concediu, sunt lipsite de temei.

Prezentarea judecătorilor la serviciu a fost determinată de faptul că domnul președinte al Tribunalului Argeș a comunicat președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș la data de 11 mai 2010 poziția sa și a dispus prin rezoluția din aceeași dată restituirea cererilor pentru atașarea graficului efectuării concediilor de odihnă, poziția inițială cu privire la aceste cereri fiind confirmată apoi prin rezoluția din data de 26.05.2010.

În aceste condiții, un asemenea argument nu poate fi reținut pentru respingerea cererilor privind acordarea drepturilor salariale celor doi judecători, cereri respinse la data de 26.05.2010, în condițiile în care constatările privind prezența acestora la instanță s-a făcut la data de 27.05.2010.

De asemenea, argumentele privind caracterul formal al cererilor formulate de cei doi judecători și respectiv mobilul care i-ar fi determinat să formuleze aceste cereri, nu pot fi reținute în justificarea atitudinii președintelui Tribunalului Argeș față de cei doi judecători, în condițiile în care potrivit înscrisului aflat la dosar, la data de 27 mai 2010, printr-un e-mail transmis de Serviciul contabilitate al Tribunalului Argeș, s-a comunicat instanțelor faptul că se fac cereri de concediu de odihnă începând cu luna mai pentru

obținerea primelor de vacanță și că instanțele beneficiază de sprijinul domnului președinte.

De altfel această situație este confirmată și de domnul judecător Tomescu Gheorghe în nota de relații, arătând că „până la data de 10 iunie a.c. prin grija președintelui tribunalului s-a asigurat tuturor salariaților plata în condițiile legii a primei de vacanță”.

Rezultă astfel, în urma verificărilor, faptul că domnul președinte al Tribunalului Argeș, judecător Tomescu Gheorghe în mod nejustificat față de reglementările cuprinse în Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind concediile de odihnă ale judecătorilor și procurorilor, a infirmat prin rezoluția „nu se aprobă” decizia președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș cu referire la acordarea concediului de odihnă domnului judecător Bratu Marian - Mirel din cadrul Judecătoriei Curtea de Argeș.

Domnul judecător Tomescu Gheorghe, președintele Tribunalului Argeș, a refuzat de asemenea nejustificat acordarea drepturilor salariale respectiv indemnizația de concediu de odihnă și prima de vacanță pentru domnul judecător Bratu Marian - Mirel în condițiile menționate mai sus, deși exercitarea acestui drept de dispoziție, care îi revenea doar în calitate de ordonator de credite era limitat exclusiv la analiza îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru efectuarea unei fracțiuni din concediul de odihnă, condiții care erau îndeplinite la data refuzului, existând o cerere aprobată conform reglementării conținute în art. 2 alin. 3, fiind realizată și cerința fracțiunii minime de 15 zile la care face referire textul art. 5 alin. 3 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Această atitudine, nejustificată în accepțiunea Plenului, a domnului președinte al Tribunalului Argeș, nu a fost însă de natură a aduce atingere independenței și reputației profesionale a domnului judecător Bratu Marian – Mirel din cadrul Judecătoriei Curtea de Argeș, având în vedere următoarele argumente:

Un prim argument care justifică concluzia conform căreia, infirmarea prin rezoluția „nu se aprobă” a deciziei președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș cu referire la acordarea concediului de odihnă domnului judecător Bratu Marian - Mirel din cadrul

Judecătoriei Curtea de Argeș, nu a fost de natură a afecta independența profesională a judecătorului care a formulat cererea, rezidă în aceea că, un asemenea act decizional fiind lipsit de temei legal, nu era apt a obstrucționa dreptul acestuia la efectuarea concediului de odihnă pe perioada solicitată, în condițiile în care erau îndeplinite cerințele prevăzute de art. 2 alin. 3 și respectiv ale art. 5 alin. 3 din Hotărârea nr. 325/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Chiar dacă este evident că domnul judecător Bratu Marian – Mirel nu și-a efectuat fracțiunea din concediu de odihnă solicitată și aprobată prin rezoluția președintelui Judecătoriei Curtea de Argeș, urmare a infirmării acestei rezoluții prin actul decizional al președintelui Tribunalului Argeș, prezentarea în continuare la serviciu a fost în cele din urmă opțiunea judecătorului, în condițiile în care acesta, era conștient că președintele tribunalului nu are competență decizională în sensul infirmării rezoluției președintelui instanței la care funcționează, fapt care rezultă din însăși conținutul sesizării formulate.

Un al doilea argument pentru care nu se poate reține că prin această rezoluție președintele Tribunalului Argeș, a încălcat independența domnului judecător Bratu Marian – Mirel rezidă în aceea că, un asemenea act decizional, chiar contrar legii, nu a avut caracter discreționar și nu a fost efectuat în scopul exercitării unor presiuni asupra acestuia, neproducând de asemenea efecte de această natură, în condițiile în care rezoluția domnului judecător Tomescu Gheorghe președintele Tribunalului Argeș a fost identică pe toate cele trei cereri care au fost înaintate de la Judecătoria Curtea de Argeș privind acordarea unei fracțiuni din concediul de odihnă, respectiv și pe cererea doamnei judecător Pahonțu Gabriela și de asemenea pe cererea formulată de doamna judecător Ungureanu Mihaela, președintele Judecătoriei Curtea de Argeș.

Din precizările domnului judecător Bratu Marian – Mirel din cuprinsul sesizării formulate, precizări care se referă la conținutul convorbirilor telefonice ale președintelui Tribunalului Argeș cu președintele Judecătoriei Curtea de Argeș, rezultă că domnul judecător Tomescu Gheorghe a dispus această măsură fiind în eroare cu privire la competențele în materia aprobării cererilor privind acordarea concediului de odihnă, fapt care rezultă de altfel și din demersurile ulterioare ale acestuia, constând în solicitarea planificării concediului de odihnă la Judecătoria Curtea de Argeș, controlul efectuat la

această instanță și în demersurile efectuate prin intermediul departamentului economico-financiar pentru a comunica judecătorilor solicitarea de a-și formula cereri privind acordarea concediului de odihnă în vederea achitării primelor de vacanță.

Este elocvent cu privire la acest ultim aspect conținutul mesajului remis instanțelor de departamentul economico-financiar al Tribunalului Argeș, aflat în copie la fila 7 din dosar, formularea „aveți sprijinul domnului președinte” demonstrând în accepțiunea noastră că aceasta a fost modalitatea în care domnul judecător Tomescu Gheorghe a înțeles că repare eroarea comisă prin respingerea cererilor formulate de judecătorii cărora li s-a respins nejustificat cererea privind efectuarea fracțiunii din concediul de odihnă.

De asemenea argumentele invocate de președintele Tribunalului Argeș în justificarea acestei soluții, în nota de relații depusă la filele 25 – 28 dosar, chiar dacă nu conferă legitimitate măsurii, sunt de natură a demonstra faptul că măsura nu a avut un caracter discreționar. Aceasta deoarece, cei trei judecători care au formulat cerere pentru acordarea unei fracțiuni din concediul de odihnă, în afara perioadei vacanței judecătorești, în aceeași perioadă, respectiv începând cu data de 17 mai 2010, pe o perioadă de 15 zile, asigură conducerea administrativ judiciară a instanței, formând colegiul de conducere al Judecătoriei Curtea de Argeș, fapt care rezultă din hotărârea aflată la filele 52 – 53 din dosar.

Or, tocmai acest fapt infirmă susținerea petiționarului în sensul că refuzul președintelui Tribunalului Argeș a avut caracter subiectiv și discreționar, fiind explicabil, cel puțin din perspectiva motivației care a stat la baza măsurii, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor art. 12 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești acesta are atribuții de coordonare și control privind administrarea instanțelor din circumscripția tribunalului.

Un alt element relevant din perspectiva concluziei enunțate mai sus, rezidă în faptul că, potrivit relațiilor comunicate de domnul judecător Tomescu Gheorghe, președintele Tribunalului Argeș, aflate la fila 27 din dosar, nu au fost înregistrate alte situații similare în privința acordării acestor categorii de drepturi.

Or, aceste elemente demonstrează, în accepțiunea Plenului, tocmai inexistența scopului și respectiv efectului presupus de orice acțiune aptă a aduce atingere independenței personale a unui judecător, respectiv acela de exercitare a unor presiuni sau, de percepere de către judecător a unei asemenea acțiuni ca fiind un mijloc de presiune. Plenul apreciază că afectarea independenței personale a unui judecător presupune un asemenea scop sau un asemenea efect, după caz, în condițiile în care criteriile care definesc conceptul de independență personală, respectiv modul de desemnare, durata numirii, inamovibilitatea, colegialitatea, stabilirea salariului prin lege, libertatea de expresie și dreptul de a forma organizații profesionale, incompatibilitățile, interdicțiile, obligația de pregătire continuă și răspunderea judecătorilor, reprezintă în esență garanții contra presiunilor din exterior în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.

De altfel, nici domnul judecător Bratu Marian – Mirel nu a relevat în sesizarea formulată elemente de natură a conduce la concluzia că a perceput rezoluția președintelui Tribunalului Argeș pe cererea de concediu ca fiind un mijloc de presiune exercitat asupra sa, sau că actul decizional a urmărit exercitarea unei astfel de presiuni.

De asemenea, Plenul apreciază că nici refuzul nejustificat al președintelui Tribunalului Argeș de a efectua plata drepturilor salariale, respectiv a indemnizației de concediu de odihnă și a primei de vacanță nu a fost de natură a aduce atingere independenței profesionale a domnului judecător Bratu Marian – Mirel, având în vedere următoarele considerente:

Este adevărat că independența financiară a judecătorului reprezintă într-adevăr o componentă de esență a independenței puterii judecătorești, așa cum rezultă din Carta europeană a cu privire la statutul judecătorului (Consiliul Europei, Strassbourg 8-10 iulie 1998), Carta universală a judecătorului (Consiliul Central al Asociației Internaționale a Judecătorilor, 17 noiembrie 1999), rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 40/146 din 13 decembrie 1985, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și respectiv art. 6 din Convenția europeană.

O încălcare a independenței personale a judecătorului Bratu Marian – Mirel din perspectiva independenței financiare era posibil a subzista numai în situația în care nu ar

fi fost acordate aceste drepturi bănești recunoscute de lege. Aceasta deoarece independența personală vizează statutul care trebuie să i se asigure judecătorului și care în cazul de față era recunoscut prin lege.

Or, potrivit precizărilor formulate de petiționar și confirmate de actele și lucrările dosarului care au fost analizate mai sus, președintele Tribunalului Argeș, a asigurat plata în condițiile legii a primei de vacanță pentru întreg personalul instanțelor, inclusiv pentru petiționar până la data de 10 iunie 2010, efectuând demersul la care s-a făcut referire la punctul II din prezentul material.

Chiar dacă prima de vacanță nu a fost acordată la momentul la care s-a formulat cererea petiționarului, faptul că aceasta a fost acordată la un interval relativ scurt din momentul respingerii cererii, este de natură a exclude consecințele pe care soluția inițială asupra cererii le-a produs din perspectiva acestei coordonate a conceptului de independență a judecătorului, întârzierea în efectuarea plății, independent de motivele care au determinat această întârziere, nefiind de natură a afecta independența personală a domnului judecător Bratu Marian – Mirel.

Cu privire la susținerea petiționarului privind afectarea reputației profesionale, Plenul apreciază că aspectele la care face referire domnul judecător Bratu Marian – Mirel, menționate în precizările depuse la filele 20-22 din dosar, constând în aceea că în data de 26 mai 2010, orele 13,30 în cursul unei convorbiri telefonice pe care a avut-o cu președintele Tribunalului Argeș, acesta a afirmat că „la Judecătoria Curtea de Argeș nu se respectă legea, că această instanță își desfășoară activitatea după bunul său plac, că ar fi un fel de stat în stat”, că „nu se asigură activitatea instanței pe perioada vacanței judecătorești așa cum ar trebui și că trebuie să se ralieze programului stabilit în aceeași perioadă la Tribunalul Argeș”, că „va veni într-un control pentru a verifica cum merge treaba” la această instanță, nu sunt de natură a afecta reputația profesională a petiționarului.

Aceasta deoarece, în primul rând se poate vorbi despre o atingere adusă reputației profesionale a unui judecător atunci când afirmațiile au caracter public, sunt aduse la cunoștința publicului, fiind de natură a atrage neîncrederea cetățenilor în capacitatea profesională și corectitudinea magistratului.

Fiind vorba despre o discuție telefonică între petiționar și președintele Tribunalului Argeș, nu este realizată condiția publicității, astfel că nu se poate vorbi despre crearea unei atitudini defavorabile cu privire la activitatea profesională a domnului judecător Bratu Marian – Mirel.

Faptul că domnul judecător Tomescu Gheorghe, președintele Tribunalului Argeș a reluat aceste aspecte și în discuția telefonică avută în aceeași zi cu președintele Judecătoriei Curtea de Argeș, în jurul orelor 14-14,30 și că anterior acestor convorbiri telefonice a relatat aspecte de aceeași natură domnului judecător Manciu Paul, susținând că la această instanță „nu merge treaba într-un mod foarte bun, că unii sau alții dintre judecători sau și cu personalul auxiliar au făcut unele bisericuțe” și că acesta din urmă le-a adus la cunoștință într-un mod public, de asemenea nu conduce la concluzia că există o atingere adusă reputației profesionale a domnului judecător Bratu Marian – Mirel.

Argumentul care conduce la această concluzie rezidă în aceea că aceste afirmații nu se referă la activitatea profesională a domnului judecător Bratu Marian – Mirel, vizând aspecte generale care privesc climatul în cadrul colectivului, nefiind identificată nici o faptă concretă care să fie reproșată judecătorului care a formulat cererea de apărare a reputației profesionale.

Or, aceste aspecte nu au legătură cu exercitarea profesiei, iar formulările la care face referire petiționarul nu pot fi nici măcar interpretate ca fiind imputabile domnului judecător Bratu Marian – Mirel astfel că nu a fost afectată reputația profesională a acestuia.

Aceasta deoarece, aspectele reproșate de președintele Tribunalului Argeș în discuțiile evidențiate mai sus, nu sunt susceptibile a altera încrederea opiniei publice în competența, imparțialitatea, corectitudinea și probitatea domnului judecător Bratu Marian – Mirel.

De asemenea, Plenul apreciază că nu există elemente de natură a pune în discuție o atingere adusă imparțialității, în condițiile în care, acest concept presupune capacitatea judecătorului de a decide în mod obiectiv și de a asigura părților un tratament nediscriminatoriu, iar aspectele evidențiate în discuțiile prezentate mai sus, nu au

legătură cu exercitarea atribuțiilor profesionale de către judecătorul care a formulat solicitarea de apărare a independenței și reputației profesionale.

Celelalte aspecte la care face referire domnul judecător privind înscrisurile redactate și semnate de președintele tribunalului, referindu-se la consemnările acestuia în registrul de control al instanței, exced sferei de analiză a Plenului, întrucât nu au legătură cu independența și reputația profesională a domnului judecător Bratu Marian – Mirel.

În același timp, aceste aspecte nu pot fi apreciate ca fiind de natură a aduce atingere imaginii justiției în ansamblul său, în condițiile în care aceste consemnări sunt cuprinse în registrul de control al instanței, document care nu este destinat publicității.

În raport de cele de mai sus, Plenul apreciază că obiecțiunile formulate de domnul judecător Bratu Marian – Mirel sunt neîntemeiate.

Apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art.30 alin. (2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare,

Prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1- Respingerea ca neîntemeiată a cererii de apărare a independenței și reputației profesionale formulate de către domnul Bratu Marian-Mirel, judecător la Judecătoria Curtea de Argeș.

Art. 2- Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 11 Noiembrie 2010

Președinte,

Judecător Florica BEJINARU

